

ይህን ዩኒቨርሲቲና እነዚህን መምህራን ይዘን ነው ሀገራችንን የምናሳድገው!

ይሄይስ አእምሮ

ፖለቲካው እየተበላሸብን በሚሄድበት በአሁኑ ወቅት ወደ መንግሥት እያንጋጠጥን “ፍትህ፣ ፍትህ፣ የፍትህ ያለህ!” እንላለን - በየቀኑ። በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲና በሌሎች ብዙ የግልና የመንግሥት ከፍተኛ የትምህርት ተቋማት ውስጥ የሚሠራው ወንጀልና በተማሪዎች በተለይም በሴት ተማሪዎች የሚፈጸመው በደል ግን እጅግ የሚዘገንን እየሆነ ቀጥሏል።

አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ዱሮውንም የቅሌትና የዘረኝነት ልክፍት የተጣባቸው ቡችሎችን ማምረቻ መሆኑ የታወቀ ነው። አንድ የትምህርት አምባ የዕውቀትና የጥበብ መፍለቂያ፣ የፍትህና የርትዕ ቁንጮ መሆን ሲገባው በተገላቢጦሹ በመምህርነትና በአስተዳደር ሠራተኝነት በሚቀጠሩ ውርጋጦችና ኅሊናቢሶች ቅጥረ ግቢዎችን የሞልጌዎችና የወስላቶች መፈንጫና መጫወቻ ሲሆኑ ማየት በእጅጉ ያሳዘናል። በነዚያ ቅዱሳን ሊሆኑ በሚገባቸው ቦታዎች የጀመረ ብልግናና ውስልትና ቤተ መንግሥት ቢያቆም አይፈረድበትም። በአሁኑ ወቅት ቤተ አምልኮዎችና ቤተ መንግሥት የስዶችና የባለጌዎች መንበራብሪያ መሆኑ የሚያመለክተን አንድ ብቸኛ ሃቅ የትምህርት ሥፍራዎች ክፉኛ መበላሸታቸውንና ትውልድ እየዘቀጠ መሆኑን ነው። ከዚህ ዓይነቱ ትውልድ ፍትህንና ርትዕን መጠበቅ ከንቱ ነው። “እንትና የተባለው መምህር እገሊት የምትባላችሁን ተማሪ በግሬድ አስፈራርቶ ለየታዊ ግንኙነት ጠየቃት”፤ ሲባል “So what?” የሚሉ ዲኖችና የዩኒቨርሲቲ ፕሬዝዳንቶች ካሉ - እንዳሉም ይታመናል - የሚኖሩት በኢትዮጵያ ውስጥ ብቻ ነው። ግማት ክርፋታችን በትምህርት ተቋማትም ተባብሶ ቀጥሏል። ሙስናውና ምዝብራው በነዚህ ተቋማት ይቀንሳል ሲባል የባሰ ሆኗል። ግማሽ ሚሊዮን የማትፈጅ ትንሽዬ ድልድይ በስምንት ሚሊዮን ብር እንደተወራረደች አንድ ወቅት አንድን የመንግሥት ዩኒቨርሲቲ ጠቅሼ መጻፌ ትዝ ይለኛል። ከጠፉ አይቀር እንደዚህ ነው - የተሟላ ጥፋት! አቤት ኢትዮጵያ! መጨረሻሽ ምን ይሆን?

የልጄ ዳደኛ በሚማርበት የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ሰሞኑን ስለ ተፈጸመ የየታ ትንኮሳ ልንገራችሁ። መምህሩ አንዷን ተማሪውን “ከ ፊ ወይም ከ ል ያረጭ” ይላታል። ይህ አማራጭ በግልጽ ቋንቋ ሲቀመጥ “... ከሰጠሽኝ ፊ ካልሰጠሽኝ ል ያረጭ” ማለቱ ነው። ይህን ዓይነቱን መምህር ህግ የለም እንጂ ህግ ኖሮ፣ ዳኛ የለም እንጂ ዳኛም ኖሮ የሠራው ወንጀል በህጉ መሠረት ተረጋግጦ በፍርድ ቤት ብያኔ በገመድ ቢንጠለጠል አንድም አዘኔታ የለኝም። በላይ ዘለቀ እንኳን ካለ ኃጢአቱ ተሰቅሎ ሞቷል። ይህን ዓይነቱን ትምህርትንና ትውልድን ገዳይማ ማንጠልጠል ነው እንጂ! ለማንኛውም ያ መምህር ለልጇቷ “ኤፍ” ሰጣትና በኮርሱ ጣላት፤ እርሱ ወደቀ - እርሷ ግን አለፈች - ኮርሱን ሳይሆን የሕይወትን ዲያብሎሳዊ ፈተና። በዚህ መልክ ብዙ ሴቶች የአልጋ ፈተናውን እየወደቁ ኮርሱን ያልፋሉ ወይም ኮርሱን እያለፉ የአልጋ ፈተናውን ባለማለፋቸው ምክንያት ኤፍ አምጥተው ኮርሱን ይወድቃሉ። በዚህ ጉዳይ ዙሪያ ክስና ወቀሳ የለም። ማን ለማን ይከሰሳል? ሁሉም ጠፍቷል! ሁሉም ምናልባትም አብዛኛው በፍትወት ቁስል የነፈረ በመሆኑ በ“ለኔ ባረገው” ቁጭት ውስጥ ውስጡን ከሙብሰልሰል ባለፈ የሴት ተማሪን አቤቱታ ተቀብሎ ፍትህን የሚሰጥ ባለሥልጣን እምብዛም የለም። የጠፋ ማኅበረሰብ አንዱ መገለጫ ደግሞ ይሄው ነው።

እግዚአብሔር ይህችን ሀገር በምሕረት ዐይኑ ይጎብኛት። ተገቢ ፍርድንም ይሰጥ። በሁሉም ረገድ ጠፍተናልና አሁንም ልድገመው ፍርድን በቶሎ ይሰጠን። የሚሰማውና የሚታየው ሁሉ የሚሰቀጥጥ ነው። ማንኛችንም ማንኛችንም በክፉ ሥራ ለምሳሌ በጎጠኝነት ወይ በሙስና ለመውቀስ የማንችልበት አሳዛኝ የሞራልና የመንፈስ ድቀት ላይ እንገኛለን። ከሳሹም ተከሳሹም ዳኛውም የተሠፈርንበት ጀልባ የኖሳ ሳትሆን የሶዶምና ገሞራ የእሳት ዝናብ ናት። ፍርድ ከፊታችን አለ። እቶን ከፊታችን አለ። ገደል እፊታችን አለ። ማንኛችን እንሆን ከዚህ እሳት የምንወጣው? ትልቅ ሰው ጠፋ፤ ሽማግሌ ጠፋ፤ ቅሌታሙና ወራዳው እየገነነ መጣ። ዕድሜም የእንጨት ሽቦት ሆነ።

በየትምህርት ተቋማቱ የሚደረገውን የመምህራንን ብልግና ስትሰሙ ያሳብዳችኋል። ሕግ ብሎ ነገር ደግሞ የለም። ከሞላ ጎደል በአንድ ወይ በሌላ ረገድ አብዛኛው መምህርና የአስተዳደር ሠራተኛ ሙስና ውስጥ ስለሚዘፈቅ ተማሪዎች ቢከሱ እንኳን የሕግ ድጋፍ አይደረግላቸውም። ግም ለግም እንዲሉ ዋልጌዎቹ እርስ በርስ እየተደጋገፉ ተማሪዎችን መና ማስቀረት ባህል እየሆነ ነው። አፍፍፍፍ... የት እንግባ?!